

Spørgsmaalet om Husleje, for det havde været rart, om jeg havde kunnet berolige Lejerne ved en Udtalelse herom, og den højtærede Minister omtalte i denne Forbindelse, at han fik mange Klager fra Lejere i de gamle Ejendomme. Jeg kunde maaske rette den Forespørgsel til den højtærede Minister, om der ikke ogsaa kommer Klager fra Lejere, der bor f. Eks. i Københavns Kommunes nye Ejendomme, eller fra Lejere i de nyopførte Andelsbolighuse. Jeg tror ogsaa, der fra disse Sider kommer Klager. Men naar det gælder om at berolige Lejerne, vil jeg i hvert Fald for mit Vedkommende kunne berolige dem med at sige, at jeg ikke vil — og jeg tror, dette ogsaa gælder mit Parti — medvirke til Gennemførelsen af en Huslejeskat, det maa dog være en Beroligelse for Lejerne.

Det ærede Medlem Hr. Rode erklærede, at der var stærke Modsigelser i de Udtalelser, jeg før fremsatte. Det ærede Medlem pegede i denne Forbindelse særlig paa, at jeg havde sagt, at jeg nærede ikke Sympati for Prisaftaler i al Almindelighed, og det kunde jo slet ikke forenes med, at jeg forsvarede visse Prisaftaler. Dertil vil jeg sige, at det, at man ikke har nogen Sympati for Prisaftaler, der gaar ud paa at binde den enkelte til at handle anderledes, end han vilde gøre, hvis han stod frit, det maa ikke nødvendigvis gøre, at man skal være med til en Lovgivning, der forbyder en Aftale, som er ganske uangribelig, en Lovgivning, der f. Eks. forbyder det, jeg før pegede paa, en Aftale mellem de erhvervsdrivende om, at en Afgiftsforhøjelse paa visse Varer fra Statens Side maa følges af en tilsvarende Forhøjelse i Prisen. Det ærede Medlem Hr. Rode, der i Dag staar og forsvare et Forslag, som erklærer enhver saadan sagligt uangribelig Aftale for ulovlig, havde ogsaa tidligere en anden Anskuelse: . . . (Rode: Det er ganske urigtigt!). Da det ærede Medlem talte i December Maaned om Regeringens Forslag, erklærede han flere Gange, at der dog kunde være Prisaftaler, som var uskadelige, og naar en Prisaftale er uskadelig, hører der meget til at ville gøre den ulovlig og at ville gennemføre strenge Straffebestemmelser . . . (Rode: Naar gøres en uskadelig Prisaftale ulovlig?). En Prisaftale, der gaar ud paa at lægge en Vareafgift, som Staten lægger paa visse Varer, over paa Prisen og derved gennemføre en Prisforhøjelse, det maa jeg efter min Anskuelse opfatte som en uskadelig Prisaftale — jeg ved ikke, om det ærede Medlem har en anden Mening om den —, men en

saadan Prisaftale vil efter det ærede Medlems Forslag være ulovlig . . . (Rode: Nej, ganske urigtigt!). Det ærede Medlem erklærer, at det er urigtigt, men i Lovforslaget staar der, at kollektive Aftaler, der hidfører Prisforhøjelser, er ugyldige, og i næste Paragraf staar der, at de samme Prisaftaler er ulovlige. Jeg tror, at det ærede Medlem ikke maa kende sit eget Forslag, naar han benægter, at saadanne Prisaftaler efter dette bliver ulovlige.

Saa siger det ærede Medlem, at han ikke kan forstaa, at jeg staar og beklager mig over Erhvervslivets Vanskeligheder, for det er jo mig selv, der har fremkaldt disse. Jeg forstaaer ikke en saadan Udtalelse. Hvis det ærede Medlem sigter til, at det er Kronekursens Svingning, der har fremkaldt Vanskelighederne, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at da vi i December 1924 behandlede Valutaloven, pegede jeg paa de store Vanskeligheder, der vilde komme — det ærede Medlem pegede ikke den Gang paa, at der vilde komme Vanskeligheder —, og en af Grundene til, at Valutaloven af December 1924 ikke kunde faa vor Tilslutning, var, at vi vilde have gennemført Foranstaltninger, der kunde afbøde Vanskelighederne. Det ærede Medlem stemte for denne Lov — jeg stemte imod den; han stemte for denne Lov, der gennemførte en Forhøjelse af de direkte Skatter, noget, der i Øjeblikket i høj Grad maa forøge Vanskelighederne for Erhvervslivet. Og det ærede Medlem maa dog ikke glemme, at medens jeg pegede paa Vanskelighederne paa et tidligt Tidspunkt, fik det ærede Medlem først Øje paa Vanskelighederne, da vi var inde i dem, da der ikke var nogen Mulighed for at undgaa dem. Det er paa et meget sent Tidspunkt, det ærede Medlem er blevet klar over, at vi skulde drive en anden Valutapolitik end den, der drives. Jeg ved ikke, om de Paastande er rigtige, der er blevet fremsat i de sidste Dage, at det ærede Medlem forud har kendt og billiget Trontalens Ordlyd, men vi, der har siddet sammen med det ærede Medlem i Valutaudvalget, ved, at vi først paa et meget sent Tidspunkt er blevet klar over, at det ærede Medlem havde forandret sin Valutapolitik, at det først var, da vi var saa langt inde i Vanskelighederne, at Vanskelighederne i hvert Fald ikke i væsentlig Grad kunde formindskes ved, at man gik til den Krone nedskæring, som det ærede Medlem senere har gjort til sit Program.

Jeg skal saa til Slut kun sige, at det